

F O C N O U

PERIÓDIC NACIONALISTA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
«Joventut Nacionalista»

Sortirà dugues vegades cada mes
i sempre que sigui convenient

SUBSCRIPCIÓ
Un trimestre 1 pesseta

Any II.

Granollers 8 de Juny de 1919.

Núm. 38.

El triomf de Catalunya

Per avan ja ho presumíem, el dia primer de Juny serà una data assenyaladíssima per a Catalunya i per a la seva autonomia; ho serà també per a la política general d'Espanya i de les oligarquies centralistes. Orb deurà esser qui no's dongui compte de la trascendencia de la passada lluita i del triomf obtingut a dintre i a fora de nostra Patria a favor de l'Autonomia. Catalunya, trentadós diputats francament autonomistes ha elegit, i dels restants, no se sap encara a hores d'ara en alguns d'ells, quina es la seva veritable significació.

Ignorem com pensa l'actual govern en lo que fa referencia

al nostre plet, pro amb el resultat de la lluita, li augurem molts disgustos de no resoldrer prompte i satisfactoriament el nostre problema viu.

La visió de la derrota del tríptic Alba-Royo Vilanova-Sala (aquest darrer espiritualment), nosaltres hi veiem tota una política d'intrigues que s'esfonsa i que pot esser d'una valor immensa per a les resolucions del govern de Madrid en lo referent a la qüestió catalana.

El nostre districte, un dels més pulcres, avans de venir al mon polític la «Coalició Liberal Democrática Autonomista» (?), es avui també camp saonat per a que els enemics

de Catalunya puguin fer-hi una bona sembrada de pessetes, encare que sense resultat; afortunadament repetides vegades el districte s'ha mostrat per l'autonomia integral i per aixó no comptavem ab l'èxit dels de la Autonomia *bien entendida*.

No volem minvar lo indiscutible del nostre triomf, pero es necessari, es absolutament precís, que en lliurar-se una nova batalla, la nostra victoria cal que sigui més forta i plena.

Nosaltres no havem de regatejar mitjans, per contribuir al total seneijament del districte.

EL DESPERTAR DE TERRASSA

VINDICANT-NOS

Per sobre tots els actes de les passades eleccions, per sobre de lo que poguessin fer o dir els diferents candidats i els diferents districtes de Catalunya, hi havia un interès grandíssim arreu per a saber el resultat de les mateixes en el districte de Terrassa.

Ratificaria el districte la confiança en l'home que'l deshonra posantlo en evidència davant d'Espanya tota, o es posaria al costat del digníssim Alcalde de la capital del districte, que en hores supremes s'havia posat enfront d'aquell?

Amb l'ànima plena de dolor i la cara roja de vergonya devem confessar un fet: l'Alfons Sala serà una volta més diputat per els pobles del districte de Terrassa, pero no ho serà mai més, com no ho es ara pels pobles més importants en els que'l poble es més conscient i menys rastrer.

Aquest fet ens demostra palesament lo que de molts anys sap tot hom qui coneix aquest districte: que en Sala, cacic a l'antiga usansa, polític inútil per tota tasca en pro d'un ideal, estarà identificat per complert amb les colles oligarques de Madrid, pero está molt distanciat i fins divorciat per complert de'ls nuclis de població més importants d'aquest districte; serà en Sala el diputat per Rellinàs, per Viladecaballs o per Matadepera, pero no ho es, no pot ser ho ni per Terrassa ni per Rubí, on la consciència ciutadana s'ha revoltat de manera imponent contra el caciquisme de banderia que fa vintiset anys suporta i que'ls havia portat a una abjecció tant gran que permeté a dit home dir en plé Congrès: Terrassa soc jo.

No. Terrassa no es éll, Terrassa es el poble que treballa i lluita per la seva vida i el seu progrés, es la indústria, el comerç, es aqueix aixam de màquines que volten dirigides per intel·ligències d'obres molt superiors a la d'aquest senyor

i a les de tota la seva camarilla abjecte i rastrera.

Dos pobles hi ha de relativa importància on En Sala tragué de les urnes una petita majoria; Olesa i Castellbisbal, en el primer En Sala deu saber lo que va anar-hi a fer de les 10 del matí a les 2 de la tarda, de casa en casa oferint i prometent lo que a la mà venia; al segon fou una tupinada indigna i mai igualada a Catalunya, es compraren vots descaradament a 50 pessetes, es tragué a empentes als apoderats dels col·legis, s'allargá l'hora del escrutini i s'arribá a tal extrém que'ls salistes s'apoderaren del teléfon de tot el poble i no deixaren comunicar en tota la tarda a fora de la població.

I després d'aixó, després de nou mil pessetes donades a un altre poble, segons arreu es diu, i de fer eleccions en un altre amb tot l'Ajuntament dins el col·legi coaccionant indignament, de valer-se de tots els medis que podien proporcionar-li els tentaculs del favor escampats per tot el districte, En Sala triomfá per 88 vots de majoria, cosa fins avui en 27 anys mai esdevinguda ni pensada.

Per aixó diu tot Terrassa, i sap tot Catalunya i tot Espanya que En Alfons Sala serà un diputat de la majoria, un *cira-botes* dels governs centralistes, un enemic de Catalunya, pero diputat per Terrassa i per el poble conscient del seu districte, no ho es ara, ni ho serà mai més.

JOAN CARRERAS.

Terrassa, 2-6-19.

CRÓNICA

DE LA JORNADA ELECTORAL

Hom amb rara unanimitat reconeix que en les eleccions del passat diumenge, els candidats ministerials bateren el recort del més desenfrenat desvergonyiment.

Molt dolorós es l'espectacle donat

per els senyors de la «U. M. N.» i forçosament en tocará les conseqüències més funestes, ço mateix que éll s'hiu defensar.

Amb una impunitat esfereidora i amb una generositat que més hauria valgut esmerçar-la en obres culturals i profitoses per a el poble, repartiren ací i allá quantitats favulossíssimes, sense altra finalitat que fomentar l'odi entre els pobladors pacífics de les nostres encontrades i esgarrapar unes actes als únics que podien ostentar noblement la representació de nostres ruralies.

Més, ¿qué se'ls en dona a élls de la casolana bonhomia de les nostres comarques i qué els importa que Catalunya tinga o no la representació que a ella li es necessaria per a el seu bon nom, per a els seus interessos i per a la seva prosperitat? Les han sentides jamai élls les frisances rublertes de beatitut de les nostres pagesies, on fraternitzen amorosament tots els elements que la natura pródiga ens ha donat, precisament d'una modalitat completament distinta dels demés pobles que componen l'Iberia? Per ventura l'han sentit jamai élls l'amor de patria, de patria única, de patria veritat com sentim nosaltres?

Fixeu-vos per un moment amb les nostres campanyes, en quines tot es amor, tot voler, tot tendresa i sempre un càntic a les belleses de la nostra terra, doncs el nostre lema no es altre que l'estimar a nostra patria. Per ço es evaluat de més patriotic, de més catalá, de més polític, qui demostrí posseir una més gran quantitat d'amor.

Doneu ara una ullada a les dels nostres adversaris; fins avui per a fer-ho, quasi ens hauríem vist precisats a sortir del nostre districte; més la darrera lluita, ens donaria materia sobrerera per un detalladíssim estudi del fet. Resseguim els seus parlaments i llegiu les seves publicacions i veureu seguidament que les seves propagandes, no més hi traspúa l'odi a les nostres organitzacions i una frisança exhibitoria dels seus directors.

Amb tot deveu reconeixre'ls una

gran aventatge en ses empreses i es la fé cega dels seguidors amb els seus caps motrius. Bona mostra ne's de ço que dic, la forta quantitat escampada en la darrera campanya i el final apoteósic que ja s'havia preparat, segurs d'obtenir la victòria.

Els havem vist una publicació en la que diuen que han guanyat, segons el seu punt d'obir, més jo'ls dic que la victòria es ben nostra, al ensemps que haurá demostrat als nostres directores el camí a seguir en l'esdevenir si es que volen conservar un districte que tantes suors tots hi tenim posades.

Sortosament la nostra associació está lliure de tota responsabilitat, doncs la claretat en els nostres actes, seria la fiadora de la nostra ignoscència.

J. Ros i Ros.

VOLANDERES

La herencia de la guerra gran

Com un home tot-just nat a l'avui del Progrés, autor ha vist per damunt de la ciutat un aparell d'aviació. En uns segons, l'intrús de l'espai ha travessat l'horitzó i s'ha fet fonedís a l'esguard d'autor.

—El món marxa:—heusaquí el biplá que s'esmuny per dessobre la ciutat proclamant la veritat de l'aforisme.

Les per aixó que l'al·legoria de la Guerra Gran no es pas una orgia de corps en un camp desolat i borrar. Les aus sinistres han sigut foragitades del macàbric festí per una volada d'aeroplans que son com el llegat i la propria ànima d'aquella humanitat qui jau perpétuament dessota la seva obra prodigiosa.

Viure més intensament, es potser la conquesta màxima de l'home, la quintaessencia del progrés, i jo crec que aixó serà la característica de la civilització contemporània.

Autor té a la ciutat un gran

amic, molt entés i sobremanera afectat en qüestions econòmiques: posseeix vastíssima il·lustració, fa vida de negocis, activa, sedentaria: un home del demà.

Una matinada, a les tres i mitja, m'informava que a les set devia estar llevat per un afer.

—Aixís—vaig fer jo—dormirás escassament tres hores.

—Dormiré exactament com tinc de costum—va dir-me éll.

—Aixó es un atentat a la salut, es...

—No—va rependre l'amic—no es aixó, es que avui com que no dispo de gaire temps per a dormir, ho faré més depressa i hauré dormit la quantitat habitual.

Fins l'acció de perfecte repós, l'esperit de l'època tot-jul naixenta, la realitza cavalcant la fantasia damunt de un aparell d'aviació.

Planas

FILM ELECTORAL

El reporter cinematogràfic

Aquest cronista, per imperi de les circumstancies, més que del propi voler, el darrer diumenge no va pendre part activa en la lluita electoral, malgrat lo intens de la jornada i malgrat debatar-se en ella un plet que l'apassiona enormement.

No podia jo conformar-me fàcilment en restar vagarós i vaig jaquir de casa decidit, quan menys, a actuar d'operari de cinematógraf, per tal d'impresionar qualques detalls curiosos, tasca que altrement ja venia fent-la amb singular complaença durant el període electoral.

Amb la teva venia, llegidor, vaig a traslladar un fracment del meu treball. Del film restant, una part la inutilitzo per indiscreta, i l'altra part, no vull exhibirla perque la censura d'espectacles la retallaria per immoral.

Guinyol electoral

El mitin electoral de «La Unió Lliberal», no feu sortir de fogó a cap espectador com va esdevenir a La Garriga, ni l'ex-candidat va saltar-se cap quartel·la com a Badalona, pero tingué una forta significació guinyolesca.

El mestre de Mollet, en la seva llarga perorata, va dir en substancia, que judicaria al candidat per les seves obres i que més endavant ja sabria dir-nos si ens ha aconsellat be en dir-nos que deviem votar-lo. Aixó es un discurs de propaganda a posteriori. Es admirable aquesta manera sui generis que té lo mestre de fer propaganda.

El venerable degá dels federals granollerins, també estava molt en son lloc predicant pel candidat de la «Unión Monárquica Nacional» o... pel que fos.

L'imprescindible doctor Planas de La Garriga, va vessar tota la maravella de la seva erudició contra els cacics de la plassa de la Cucurulla.

Pero, el senyor Alcalde, estigué immens, més que a La Garriga: digué que si sortia triomfant el senyor Umbert, tindriem diputat republicá. Un jove nacionalista de Badalona comparaba al candidat de la «Coalició Lliberal» amb un camaleó, i res més exacte, es veu que el Sr. Montañá devia mirar-lo damunt de una superfície vermella, i per aquest motiu el trobava republicá.

També va assegurar que els qui votessin al seu candidat donarien el sufragi pels aliats i els adversaris el donarfen pels alemanys.

Un significat germanófil a la moderna (o de la moderna), va posarse bé amb la seva consciencia dient que'l senyor Batlle havia tingut un lapsus lingüe.

Un enterrament polític

L'electorer màxim de la «Coalició Lliberal», ha portat al seu maquiavelisme fins a l'extrem d'enterrar a la gent de viu en viu.

Ell estava segur d'haver donat el cop mortal al candidat contrari i volia fer-li un enterrament aparatós.

Es veu que'l senyor Umbert deu ser heretge, perquè l'han deixat insepult.

Avui les campanes de Bigues tocarán a funerals i el difunt es proposa assistir a la cirimonia.

Vol fer com Carles V.

Un empleiat castiç

Un oficial del nostre Municipi, anava a un poble veí a fer eleccions, i, amb una frescura tan notable com la que traspuen les seves rosades galtes, ostentava dues botelles d'espumós a la mà dreta i un patracol de papers sota l'aixella esquerra. Aquestos papers no eren certament administratius, eren auques d'en Lligé i en portava 400, per un poble de 300 habitants, amb animals domèstics i tot.

Valg trobar-lo pel camí, i va dir-me:—Renoí, Fabi, si les auques fossin empolles de xampany, quina barriola que faríem!!

Perquè, aquest oficial del nostre Municipi, ho es de castiç.

Una missa per la victòria

El senyor Rector de L'Ametlla va recomanar la candidatura de l'Umbert desde el púlpit, i hem sentit a dir que el senyor Lligé vol fer-li resar un ofici de gracies per haver sortit triomfant.

Trobem l'idea sincerament genial, però estem segurs que el Sr. Lligé no la portará a terme.

FABI.

PER A "EL DEMÒCRATA"

Amb un aplom i un aire de suficiència admirables, *El Demòcrata* adjudica al nois de la «Joventut Nacionalista» una planxa comesa exclusivament per aquell periòdic.

La *inofensiva* i *senzilla* «Última hora», que publicava el penúltim número de *El Demòcrata*, era funamentada en quelcom més en la

ressenya de *La Veu del Vallès*, i aixó queda provat amb el final de la susdita «Última hora», que diu aixis: «Pero en el Foc Nou d'avui, s'hi veu l'afegit».

Quan nosaltres varem llegir aixó, Foc Nou va tardar més de dues hores a sortir, per lo tant, o els de *El Demòcrata* son uns trapelles o el nostre entrefilet era verídic.

Refutem aquesta poca-solta de *El Demòcrata*, perquè no estem disposats a carregar-nos en compte les planxes d'altri.

En lletres titulars, el confrare ens diu «Masells» i tot seguit ens motaja de rebels, enfurismats, venjatius, villosos, etc.; còm ho lligarem aixó?

Es veu que les eleccions tenien preocupat al reporter de *El Demòcrata* i el llegir li feia perdre l'escriure.

FRIVOLITATS

EL TANGO A PARIS

Finida que's la guerra, el tango ha reaparegut propagant-se per París com una epidemia. Hom diu que a la Fransa tot acaba en cançons, i es més exacte afirmar que tot acaba en dances.

El contagi ha sigut més violent, si hi cap, que en 1913. El tango es una *grippe* que no fa cap víctima, i, uso espressament el mot aborrit de *grippe*, doncs moltes persones judiquen que el tango es un mal públic, com el cólera, el cubisme, l'alcoholisme i el *jaç-band*.

No vull pas que's cregui que jo soc un propagador de paradoxes, més jo crec amb tota la ignoscència del meu cor, que el tango es un ball perfectament moral.

—Eh! Eh! moral, moral... No sé pas veure ço que la moral ve a fer-hi amb el tango—em repta una gentilíssima contradictora.

—Repetesc, senyora, que'l tango es una dansa moral; repari en els

tanguistes, creu vosté que tenen aire de divertir-se?

—Aixó ja li concedeixo, no tenen pas aire de divertir-se. I, aquestes musiques de tango, sosses i tristes que son inacabables gemecs cadenciosos, em fan venir ganes de plorar, m'ataquen als nervis. Es, probablement, l'efecte que deu fer la música a un ànima de gos.

—Vet-aquí un punt acceptat: els balladors de tango tenen el posat d'aburrir-se com si escoltessin una conferencia sobre la cultura persa. Observi aqueixos desgraciats de l'aire acompassat, aplicat, concentrat. Quina tensió d'esperit no s'hi veu en llurs cares serioses i greus! Quina desgracia els amenaça! Quins pensaments íntims els roseguen el cor!

—He reparat, en efecte, que els balladors de tango, solen presentar l'aspecte dolorosament abstrer del col·legial qui repassa la lliçó bo anant a l'escola.

—Res de més exacte, senyora; els balladors de tango també pensen en la lliçó. El tango es una dansa horriblement complicada, una dansa esotèrica, una dansa algebraica, i els desventurats tanguistes comptant el pas, hifemercen una atenció apassionada i freda a la vegada per mor de no equivocar-se. El tango, son les matemátiques aplicades a la coreografia, i jo li juro que una doncella que en sápigatots els secrets, pot esser iniciada a la trigonometria i als càlculs diferencials, i que la taula de logaritmes, li será prestament més familiar que la taula del vetllador del seu taller. Ah! si qualche volta per casualitat veu somriure a un tanguista, aquest es un heroi; el seu somris es com aquell dels mártirs, qui serven en mitj dels turments una expressió de calma i dolçura. També pot comparar-se el seu somris, al dels acróbates de circo, que executen els toms més difícils, els més perillosos, els més dolorosos, sense que res traeixi al seu sufriment, al seu esforç, a la seva angoixa.

G.

NOTICIARI

El districte de Granollers-Badalona ha reelegit a D. JOAN LLIGÉ i PAGÉS, de conformitat amb el següent resultat:

	LLIGÉ	UMBERT
Badalona	1582	1503
Bigas	10	156
Canovelles	17	46
Cánoves	70	70
Cardedeu	283	95
Granollers	485	644
La Ametlla	32	115
La Garriga	287	123
La Roca	178	276
Las Franquesas	240	69
Llissá de Munt	105	51
Llissá de Vall	97	20
Martorellas	117	67
Moncada	116	203
Mollet	262	344
Montmany	68	16
Montmeló	78	68
Montornés	210	32
Móntseny	60	29
Palou	105	22
Parets	168	135
Sant Faust	106	32
Sant Feliu	114	506
Santa Coloma	220	73
Santa Eulalia	88	62
Tagamanent		50
Totals de vots.	5088	4805

Per conducte ben autoritzat, ens informem que ha sigut confiat el penó de la professó del Corpus, al diputat nacionalista electe D. Joan Lligé i Pagés.

Una vaga.—Hom diu que havent siguts requerits els fabricants pels obrers del ram de l'aigua sobres la resolució que donar en les bases que aqueixos els presentaren tres mesos enrera i no tenin contesta satisfactoria, s'ha declarat en vaga aquest im-

portantíssim engranatge de la nostra industria. Una fàbrica texil de la vila, ha donat comiat a sos obrers, segons es diu, amb motiu d'aquesta vaga.

Si el conflicte no es promptament arrenjat, no será possible el funcionament de les demés fàbriques, lo qual vindria a aguaditzar la qüestió social, singularment en la nostra vila per esser eminentment fabril.

Avui, a les 19 de la vetlla l'agrupament d'aficionats del «Cassino» amb la cooperació de les actrius senyores Fremont, Vendrell i senyoreta Mestres, ben conegudes del nostre públic, posarán en escena la comedia d'en Pous i Pagés titulada *Les papellones*.

Demá, a la tarda será representada pels mateixos, la traducció feta per en Millá de *Covardies*.

Com anunciarem en el número anterior, el conserge de la «Joventut Nacionalista», ha instalat la residencia en les dependencies del local social.

Fem avinent als nostres associats, que amb aquest motiu, ha quedat inaugurat un servei permanent de begudes que desde l primer día ha aconseguit falaguera aceptacio.

En les properes eleccions de diputats provincials que haurán de verificar-se a primers del mes entrant, hom diu que la «Lliga Regionalista» presenta per aquest districte, al volgut amic ex-regidor de Barcelona, En Santiago Andreu.

Cada vegada que la pluja es prodiga un xic, es posa de manifest en els carrers de la vila, la barroera gestió del nostre Municipi en les qüestions afectes a la comissió de Foment.

Ademés, hem vist reproduides les queixes de varis conveins del carrer de Montroig, respecte a la manera arbitraria com está distribuit l'enllumenat públic.

Mitjansant les nostres denuncies, ens proposem afavorir la tasca municipal per les millores urbanes, si es que hi ha voluntat d'escoltar-nos.

La companyia d'aficionats del «Centre Católic», es proposá realitzar una *tourné* artistica a Sabadell i altres poblacions.

Els desitgem una bona cullita de llores.

Pel día 19 del present mes, festivitad del Corpus, el benemérit «Orfeó Granollerí», donará en el local de «La Alhambra», un notable concert.

Donará a conixer alguna de les més celebrades composicions orfeóniques que serán executades de bell nou.

Per a pendre part en el XXII Congrés Agrícola organitzat per la Federació Agrícola Catalana-Balear, han sortit per a la ciutat de Valls, els concellers de la nostra Cambra Agrícola, Srs. Rovira de Villar, Mayol, Camps.

Durant la prop-passada setmana la sucursal en aquesta vila de la Caixa de Pensions per la Vellesa i d'Estalvis ha rebut per impositcions la quantitat de 40883'95 pessetes i ha pagat per reintegros 15737'92 pessetes, havent obert 9 llibretes i comptes d'estalvi noves.

Resum del mes de Maig: Impositcions, 135408'25 pessetes: Reintegros, 125813'17: Llibretes i comptes d'estalvis noves, 35.

Imp. Cucurella.—Granollers.

SABÓ BARANGÉ

Barcelona
Granollers
Girona

FERRAN PALAU, S. en C.

BANQUERS

ENS CUIDEM DE LA AGREGACIÓ DE FULLES
DE CUPONS A N'ELS TÍTOLS DE LA DEUDA MUNICIPAL
DE BARCELONA, SÈRIE B, EMISSIÓ DE 1906

Josep A. Clavé, 34. -- Teléfon 50. -- GRANOLLERS

XOCOLATES PUCHADES

Son els millors : : Demanis a totes les
bones pastisseries i en la confiteria

Enric Puchades

PLAÇA MAJOR, 18
GRANOLLERS

PLANXAT ALEMANY

PER A COLLS I PUNYS

SUCURSAL EN GRANOLLERS

BOTIGA NOVA

CARRER DE A. OLAVÉ, 18
GRANOLLERS

ALCOHOLS :: ANISSATS :: VINS SEL-LECTES I LICORS

SOCIETAT ANÓNIMA BAGES

DESPAITX CENTRAL A MANRESA

Sucursals a Granollers, Vich, Sabadell, Sant Fructuós
de Bages i Sant Vicens de Castellet

DIPÓSIT A GRANOLLERS:

Plaça de Perpinyá, 12. -- Teléfon 133.

GRAN FABRICA DE GALLETES

"IMPERIVM"

DE

LLORENÇ MARSANS

Valencia, 78 BARCELONA

SEL-LECTE I VARIAT ASSORTIT DE GALLETES

REPRESENTANTS A LES PRINCIPALS POBLACIONS D'ESPANYA

Especialitat en "Gaufrets" i Galleta-neula "Imperial"

Carulla, Oriach i C.

MATERIALS PER A CONSTRUCCIÓ

PREUS ECONÓMICS

REPRESENTANT

FRANCESC PI

Carrer d'en Prim, 14 bis. — GRANOLLERS

FERRER

SASTRE

Ex-tallador de la Sastreria New-York

Delal, 34, 1.º, 2.º - Barcelona

L'especialitat d'aquesta casa consisteix
en el bon gust en els genres, en el tall
perfeccionat i en la confecció acurada

Lluís Serra Guardia

BANQUER

OPERACIONS DE BANCA I BORSA.—DESCOMPTE DE LLETRES.—CHECS.—PAGO DE CUPONS.—COMPRA I VENDA DE TOTA CLASSE DE PAPER NEGOCIABLE EN BORSA.

AIGÜES PER A ARRENDAR

Ricoma, 79 i 81: Teléfon 516-GRANOLLERS